

Սայաթ Նովա

Մազիր ունին դաստառեհան

Էս Արուֆինի ասած է, իլլահի.

Մազիր անիս դաստառեհան՝ նման սիրուն սուսանի.
Ունքիրըղ դալամով քաշած, սագում ին միր գումանին.
Թեթերուկըղ նիտ ու նաշտար՝ դիքչում է միր քամանին,
Աճկիրըղ օսկե փիայա, կրակ դրից միր ջանին:
Վարթ Էրեսիդ խալ իս դրի՝ աստղի նման հավասար.
Գունքըղ Հնդստանի մում է, ջանս արավ դավար-դավար,
Լիզուդ քաղցր, բառըղ քաղցր, ակըռքնիրըղ անգին քար.
Պըռռոշեմեղ միղը է կաթում, չի հասնում միր փինջանին:

Էրեսըղ է արիվ-լուսին, վիզըղ է նման դարդարի.
Բուխարնիրըղ կախ ին նընգի՝ ինձ ամա չիս դարդ արի.
Կուրըղ շիշմատ, մատնիրըղ՝ մում, դանգըղ արավ ինձ սարսարի.
Գիշեր-ցերեկ Էշիսի մեշը կախվիլ է միր դամանին:

Էնդու համա ջունուն դառած կանչում իմ ամա՛ն-ամա՛ն,
Աճիլ է, ծաղկիլ է ծուցըղ, հուտը գու քա աննման.
Դոշըղ դառած (բաղ ու բաղչա), խալ է գցի շամաման.
Կու բխեցնե կաթնեախպուր, կանաչ չայիր չիմանին:

Թա՛րիփ արա, Սա յաթ-Նովա, գոգալը աննման է,
Մեճկը հաղիդեմեն քաշած՝ մարթու հոքի կու հանե.

Ի՞նչ իս անում, դանլու մարալ, Էջիւրդ ինձ կու սրպանե.
Մի սրպանի հասրաթեմեդ, յիկ, տեր մի դառ միր արնին: